

שני הצדדים למטבע

ובכלל הוא חשב שכתו תחתן עם מיקצוע יותר בטוח. מהנדס. משהו כזה. אבל האבהר העזה כמות גברה עליו, הוא ערך התונה כדת וכדין,

שלמה ותלמה וישינסקי

לשבע מאות איש, מהם שש מאות מצד הכלה ומאה מצד החתן. וכשמקום העבודה של החתן, התיאטרון הקאמרי, הגיע לחתונה בייצוג מלא, והביא את המתנה המסורתית שמה עשרים שנה הוא נותן לכל שחקן שמתחתן — מאה וחמישים לירות — ראה האבא שהחתן גם מבוסס בעבודתו, והשימחה היתה גדולה.

זרמן אוניקובסקי, שבאה מצד החתן, בחנה כחשד רב את הגברת עם החליפה האפור, שבאה מצד הכלה. הגברת בחליפה האפורה, מצידה, הסתכלה בעין לא כל-כך אוהדת על חליפת הקטיפה החומה שלבשה זרמן.

איש עם מגבעת, מצד הכלה, התלחש בלחש רב עם עוד שני אנשים מאותו צד, וכל השלושה הגניבו מבטים מלאי ערגה לעבר הכובע הגדול של רינה גנור, מצד החתן.

אבל מה שעורר את הרעש הגדול ביותר, מצד הכלה, היה המאכ"סי של לואורה ריבלין. כל הצד עמד והסתכל ללא בוש. שכחו את החתן, שכחו את הכלה, והיה ברור שאילו הנשים של צד הכלה היו צריכות להתחתן עם הנשים של צד החתן, הן לא היו עושות את זה. לעומת זה הבעלים שלהן היו די נלהבים מכל העניין.

אבל למרבית המזל התחתנו החתן והכלה, ולא הצדדים שלהם. החתן — ותיק הבהריה הישראלית **שדמה וישינסקי**, והכלה — נערה מבית טוב, בן שלוש-עשרה קומות — **תלמה בירמן** (22).

בזמן ששלמה וישינסקי חינך בכל כוחותיו אחרי **אילנה ערן**, ולא חלם בכלל שבבנייני נאווה, מול בית-החולים איכילוב, יש בית אחד עם דירת גג, ומי גר בדירה הזאת. באותו זמן סיימה תלמה את הצבא, והיררה בעזרת הוריה האמידים על דרכה בעתיד. בזמן ששלמה וישינסקי נסע עם אילנה ערן לאמריקה, כדי לפתח את הכישרונות ואת הקאריירה, החליטה סוף-סוף תלמה בירמן שהיא תלך לקורס דיילות.

כשהיא למדה בקורס, הוא רעב בניו-יורק ללחם, והיפס עבודה וקיבל עבודה כמחלקדלק בתחנת דלק. כשהיא סיימה את הקורס ודיילות, הוא חזר ארצה והמרחק ביניהם התקצר. אילנה נשארה בנכר.

וכיחן ששניהם היו כבד בארץ, ומה זה בשביל שתי נשמות תאומות כאלה להיפגש בתוך מרחב כזה קטן — הם נפגשו. זה היה לפני חצי שנה. האבא, שהוא אחד ממנהלי מקורות, לא הסתכל בהתחלה על הידידות הזאת בעין כל-כך יפה. הוא שמע על כל מיני רומנים שניהל החתן-לעתיד עם שחקניות-תיאטרון יודעות,

האהבה

האהבה

בעצם היו צריכים לשלוח את מירי זמיר להתחרות-היופי העולמית במיאמי ביץ', אבל במיאמי-ביץ' יש הרבה יהודים, ובמיאמי-ביץ' מלכת-היופי צריכה לפתוח את פיה, ולשאת את דברה לגולה הדוויה. לכן החליטו לשלוח את מירי זמיר לאנגליה, ושלא תפתח את פיה, ושלא תישא את דברה.

לאחרונה היא פגשה בחיפה את אהבת חייה, **הנרי אהגרסי**. לא איכפת לי ה' מקום השלישי שהישגתי בתחרות, היא אומרת. היום, לא איכפת לי הכל, העיקר שיש לי אהבה גדולה.

אותו ה"אותו" היה מנהל קפה פאריס, ועכשיו הוא מנהל את מולין רון בחיפה. אבל עיקר עיסוקיו היו חזיונים, וליווי של זמרות יודעות, דוגמניות-צמרת ומלכות-יופי.

כשהיא נבחרה למלכת-היופי של ישראל, היא לא ידעה מה האושר שמצפה לה. היא חשבה שהמציל **ראובן ראובני** הוא הג' בר של חייה. היא לא ידעה שהוא כאין וכאפס לעומת מה שהיא תפגוש אחרי זה. היא חשבה שאין גבר יותר יפה ממנו. אילו אופקים צרים היו לה אז! וכשהיא נבחרה, היא סיפרה לשופטים שהיא לא חושבת לזכות. היא סיפרה לה מה שקורה למלכות-יופי אחרות. היא מתכוננת להתחתן ולהפוך עקרת-בית.

אתם יודעים למה יש לי שערות כל-כך

מירי זמיר שנייה משמאל

ארוכות וכליך ישרות? היא היתה אומ' רת, כ"י ראובן בא אלי כל בוקר, ופגש בשבוע חופף לי את הראש ומושך לי את השערות עד שהן מתיישרות. היא חשבה אז שאין שום אדם אחר בעולם שיכול לעשות לה דבר כזה. והיום היא גילתה שאז היא לא הבינה כלום. לא במשיכת שערות ולא באהבה. והיא תחזור ארצה מאושרת פי שבע ממה שהיתה.

איש

יחסי-הציבור

כשרון סייג, מנהל פירסום ארזון, צריך היה לפגוש אחד מלקוחותיו, הוא היה לובש את החליפה השחורה שלו, שם את אחת החולצות הלבנות המקושטות שלו, מסרק את שעריו השחורים, נכנס לאחת המכוניות הפתוחות שלו, ונוסע לפגישה.

אבל אם קרה ואחד מלקוחותיו נולד ב' מין נקבה, הוא היה לובש חליפה עוד יותר יפה, מסרק את שעריו השחור עוד יותר, ועולה על המכונית הכי פתוחה שלו, ומגיע לפגישה בדרך כלל עם פרה, או זר פרחים כיאה לו.

את אשה כל-כך יפה, הוא היה אומר ללקוחה שלו, עוד לפני שפתחו בעסקים. את יודעת שאם פעם יקרה משהו בינך

קדימה - אל השמש העולה

לכל אורך הרחוב אחרנית, עד שהיא מגי' עה לטיבוב, ושם היא מסתובבת. היא משגעת את כל הרחוב. אילו היתה נוסעת קדימה, לאט-לאט, ומסתובבת פנינה, כמו כולם, אפשר היה להסתכל עליה קצת, מהמרפסות, וככה היא נעלמת במהירות. זה כל-כך מרגיז. היא יכולה לדרוס גם חתול בדרך, או משהו. לכן קשרו כל השכנים קשר. פנו למש' טרה, ביקשו להעמיד שומר בפנינת הרחוב, ובפנעם הבאה, כשמלכה רוזנשטיין תקח רברס, היא תיפול ישר לידיו של השומר, שיעשה לה רפורט, לקול צהלתם של שכניה הקנאיים.

השכנים של **מלכה רוזנשטיין** לא אוהבים אותה כל-כך. לא מוצא חן בעיניהם שהיא כזאת מין אשת-חברה, שהיא יוצאת

לביץ בעלך, אני תמיד מוכן. אל תשכחי אותי!

לא ברור אם הוא היה מתכוון לזה ב' רצינות או לא. בכל אופן, כשהעסקים הת' נהלו במרץ רב, ופגישות העסקים היו תכור' פות הוא, והוא היו מתחילים להאמין לו, וכך קרה שבמשך שנה וחצי הוא ניהל פגישות עם זמרת ידועה, ואחרי זה במשך זמן רב ראו אותו בערבים ובלילות עם **עיתונאית מפורסמת**, והוא, שהי' תה סוביית קצת, היתה מסבירה: "שום דבר. אנתנו רק מבעירים חומר".

העיתונאיות היו מקבלות ממנו זרי-פרחים ליום-הולדת. הוא היה איש-עסקים מלא קסם ורעיונות, והוא כבש לו המון לקוחות מכל המינים.

אבל כשהוא רצה סוף-סוף גם להתחתן בעצמו, הוא החליט לעשות את זה על חש' בון העבודה. כדי לערוב ביונס עם פלור, והוא בחר לו לאשה את **מאירה הוקנדר** (24), בתו הצעירה והבלתי-ידועה של בעל בית-חרושת לשימורי-מוזון, שהיתה גם מז' כירתו. הוא לא עשה לה שום יחסי-ציבור. הוא לא שלח לה שום פרחים ליום הולדת, ולכן הוא חושב שחיי-הנשואין שלהם, ש' יתקיימו לאחר החתונה שתיערך באולם ויצ'ו, יהיו נקיים וטהורים.

האם נכון ש...?

- מהנדס ג, מע"ץ, שגילה לאחר מעקב ממושך כי אשתו מנהלת אהבים עם הבוס במפעל בו עבדה, החליט לש' כוח את גילוייו ולהניח לאשתו, אחרי שקיבל מבעל אותו מפעל מכונית-הקרתה ושעון-יד עבור בנו?
- אשתו היפה של בעל מפעל-ביגוד צעיר ומצליח, רוקמת לאחרונה יחסים ידיוותיים והדוקים מאוד עם רופא אף-אוזן-גרון, מבלי שתהיה חולה באחד מי איברים אלה?

הבגד הוא הבן-אדם

יודעים כמה שהבגד עושה את הבן-אדם אצלו. במשך שנים לא ידעה חנות הבגדים שנייד' מן אי' לעשות פירסומת למוצריה. הם כת' בו בעיתונים, בשיקופיות, בפירסומות, עד שהם גילו את שמואל שי, ומצאו שהוא יותר טוב משיקופיות. הרבה יותר טוב. נתנו לו זקט, חולצות, מכנסיים, והוא החל מסתובב ברחובות תל-אביב. איזו חולצה יפה אתה לובש! אומר לו מישהו, והוא לוחש לו בסוד: "אתה יודע איפה קניתי אותה? החולצות הכי יפות בעיר. אצל שניידמן. תלך ותראה. דברים לא נור' מליים יש שם". והאנשים הולכים וקונים. שמע על זה איזוניה, והחליט מייד להש' קיע גם הוא. הוא קרא לז'מואל שי, הלביש אותו, את כולו, מכף רגל ועד ראש, כולל תחתונים וגרביים, וכך הולך שמואל שי לה' צגות בכורה.

שמואל שי, אשתו ומוצגים

"חליפה משגעת", אמרו לו, והוא כופף את ראשו ולחש: "אתם יודעים מאיפה זה? הגדים הכי טובים בעיר. איזוניה. איכות לא נורמלית! והתחתונים שלהם, אל תש' אליו! אין דבר כזה בכל העולם." ובעוד איזוניה ושניידמן רבים על גופו, התפתח ריב גם על ראשו. קודם כיסה אותו **אורי גרוס** בפניאות, והוא נראה בדיוק כמו האחרי מהתמונה לפני ואחרי. אבל אז בא אליו ז'ק והתחנן בפניו שישים את הפניאה שלו על הראש, ועכשיו הוא נראה כבר כמו אחרי האחרי. וכך השיג שי שיא עולמי: הוא האדם הי' ראשון שמשלמים לו כדי שיתלבש ולא כדי שיתפשט.